

ושפיר הוא, בגין דשלימו ושפירו הוא אתר לגלאה) מה דהוה סתים לגו. ובכל אתר לאמר, כמה דאת אמר, וידבר ה' אל משה לאמר, דאתייהיב רשו לגלאה. אבל פלא חד הוא, ושפיר הוא, בגין דהא אתמני לסיהרא ההיא מלה, מאתר דמשה קיימא.

וידבר, ה' לעילא. אל משה, באמצעיתא. לאמר, בתרייתא. אתר, דאית רשו לגלאה. תו, ויקרא אל משה מה כתיב לעילא, (שמות ט) ויביאו את המשכן אל משה וגו'. אמאי אל משה. הכי אמרו, בגין דמשה חמא ליה בטורא, וקדשא בריך הוא אחמי ליה בחיזו דעינא, כמה דאת אמר, (שמות כז) פאשר הראה אותך בהר, וכתיב, (במדבר ח) פמראה אשר הראה ה' את משה וגו'. וכתיב (שמות כח) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר, השתא אייתיאו ליה, בגין דיחמי, אי איהו פההוא משפנא דחמא.

אבר אמאי ויביאו את המשכן אל משה. אלא, למלפא דבעא למבני פלטרין למטרוניתא, פקיד לאומנין היכלא דא בדוף פלן, והיכלא דא בדוף פלן, הקא אתר לערסא, והקא אתר לנייחא. פיון דעבידו לון אמנין, אחמיו למלפא. כף ויביאו את המשכן אל משה, מארי דביתא, איש האלהים, פיון דאשתכלל היכלא, מטרוניתא זמינת למלפא להיכלא, זמינת לבעלה עמה, בגין כף ויקרא אל משה.

ובגין דמשה מארי דביתא איהו, מה כתיב, (שמות לג) ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה, משה דאיהו מארי דביתא, (ד) רלט ע"ב) עביד הכי, מה דלית רשו לבר נש אחרא למעפד הכי.

נסתר פנימה. ובכל מקום לאמר, כמו שנאמר וידבר ה' אל משה לאמר, שנתנה רשות לגלות, אבל הכל אחד, ויפה הוא, משום שהרי נמנה ללכנה הדבר ההוא, במקום שמשה עומד.

וידבר ה' - למעלה. אל משה - באמצע. לאמר - אחרון, מקום שיש רשות לגלות. ועוד ויקרא אל משה, מה כתוב למעלה? (שמות ט) ויביאו את המשכן אל משה וגו'. למה אל משה? כף אמרו, משום שמשה ראה אותו בהר, והקדוש ברוך הוא הראה לו במראה העין, כמו שנאמר (שם כז) פאשר הראה אתך בהר. וכתוב וכתיב, (המדבר ח) פמראה אשר הראה ה' את משה וגו'. (שמות כח) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר. עכשו הביאו לו כדי שיראה, אם הוא כמו אותו משכן שראה.

אבר למה ויביאו את המשכן אל משה? אלא, למלך שרצה לבנות פלטרין לגבירה, צנה את האמנים: היכל זה במקום פלוני, והיכל זה במקום פלוני, כאן מקום למטה, וכאן מקום למנוחה. פיון שעשו אותם האמנים, הראו למלך. כף ויביאו את המשכן אל משה, בעל הבית, איש האלהים. פיון שנשלם ההיכל, הזמינה הגבירה את המלך להיכל, הזמינה את בעלה אתה, משום כף ויקרא אל משה.

ומשום שמשה הוא בעל הבית, מה כתוב? (שמות לג) ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה. משה שהוא בעל הבית עשה כף, מה שאין רשות לאיש אחר לעשות כף.

וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו, דְּרַגָּא אַחְרָא עֲלָא, וַיְכַדִּין
בְּשַׁעֲתָא דְּאַזְדַּמֵּן מִשֶּׁה לְמִיעַל, כְּדִין
פְּתַח וְאָמַר, (ויקרא א) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם. מָאִי
אָדָם הָכָא. אֲלָא כַּד אַתְחַבְּרוּ שְׂמִשָּׂא וְסִיְהֲרָא
כְּחַדָּא, פְּתַח וְאָמַר אָדָם. כְּדַכְתִּיב, (חבקוק א)
שְׂמִשׁ יֵרַח עֲמַד זְבוּלָה, עֲמַד, וְלֹא עֲמַדוּ.

כִּי יִקְרִיב מִכֶּם, הָכָא אַתְרֵמִיז, מָאן דִּיעֲבִיד
פּוּלְחָנָא דְקַרְבָּנָא שְׁלִים, דִּישְׁתַּפַּח דְּכַר
וְנוֹקְבָא. מִשְׁמַע דְּכַתִּיב מִכֶּם, דִּישְׁתַּפַּח בְּחִיזוּ
דְלָכוּן. קַרְבָּן לַה' דְּאִקְרִיב כֹּלָא, לְאַתְאַחַדָּא
כְּחַדָּא, לְעִילָא וְתַתָּא.

מִן הַבְּהֵמָה, לְאַחֲזָאָה אָדָם וּבְהֵמָה, כֹּלָא
כְּחַדָּא. מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן, אֵלֶיךָ
רְתִיכִין, דְּאִינוּן דְּכִיזִין. דְּכִיזִין דְּאָמַר מִן
הַבְּהֵמָה, יָכוֹל מִכֹּלָא, בֵּין דְּכִיזִין בֵּין מִסְאַבְּן.
הִדְר וְאָמַר, מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן.

תִּקְרִיבוּ אֶת קַרְבְּנֵכֶם. קַרְבְּנֵי מִיבְעֵי לִיה, מָאִי
קַרְבְּנֵכֶם. אֲלָא בְּקַדְמִיתָא קַרְבָּן
לַה', וְהִשְׁתָּא קַרְבְּנֵכֶם. קַרְבָּן לַה' אָדָם.
קַרְבְּנֵכֶם מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן,
לְאַחֲזָאָה יְחוּדָא מִתַּתָּא לְעִילָא, וּמִעִילָא
לְתַתָּא. מִתַּתָּא לְעִילָא, הִיזִינוּ קַרְבָּן לַה'.
מִעִילָא לְתַתָּא, הִיזִינוּ קַרְבְּנֵכֶם.

לְמַלְכָּא, דְּאִיהוּ יְתִיב בְּטוֹרְסָקָא עֲלָא, לְעִילָא
לְעִילָא לְעִילָא, וְכַרְסִיָּא אַתְתַּקֵּן עַל
הָהוּא טוֹרְסָקָא, וּמִלְכָּא עֲלָא עַל כֹּלָא. בַּר
נָשׁ דְּקָרִיב דוֹרוּנָא לְמַלְכָּא, בְּעָא לְסִלְקָא
מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, עַד דְּסִלִּיק מִתַּתָּא לְעִילָא
לְאַתְר דְּמַלְכָּא יְתִיב, עֲלָא עַל כֹּלָא. וַיְכַדִּין
יְדַעִין דְּהָא סִלְקִין דוֹרוּנָא לְמַלְכָּא, וְהָהוּא
דוֹרוּנָא דְּמַלְכָּא אִיהוּ. נְחִית דוֹרוּנָא מִעִילָא
לְתַתָּא, הָא יְדַעִין דְּהָהוּא דוֹרוּנָא דְּמַלְכָּא
נְחִית מִעִילָא, לְרַחֲמֵימָא דְּמַלְכָּא דְּאִיהוּ לְתַתָּא.

וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו - דְּרַגָּה אַחְרָת
עֲלִיּוֹנָה. וְאִזּוּ, בְּשַׁעֲתָא שְׁהַזְדַּמֵּן
מִשֶּׁה לְהַכְּנִס, אִזּוּ פְּתַח וְאָמַר,
אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם. מָה אָדָם
עוֹשֶׂה כֵּן? אֲלָא כְּשֶׁהַתְּחַבְּרוּ
שְׂמִשׁ וּלְכַנְּה כְּאַחַד, פְּתַח וְאָמַר
אָדָם, כְּפַתּוּב (חבקוק א) שְׂמִשׁ יֵרַח
עֲמַד זְבוּלָה. עֲמַד, וְלֹא עֲמַדוּ.

כִּי יִקְרִיב מִכֶּם - כֵּן נִרְמָז, מִי
שִׁיעֲשֶׂה עֲבוּדַת קַרְבָּן הַשְּׁלָם,
שִׁימְצָא זְכַר וּנְקִיבָה. מִשְׁמַע
שְׂפַתּוּב מִכֶּם, שִׁימְצָא בְּמִרְאָה
שְׁלָכֶם. קַרְבָּן לַה' - שְׂמִקְרִיב
הַכֹּל לְהַאֲחִזוּ כְּאַחַד, לְמַעְלָה
וּלְמַטָּה.

מִן הַבְּהֵמָה - לְהִרְאוֹת אָדָם
וּבְהֵמָה הַכֹּל כְּאַחַד. מִן הַבְּקָר
וּמִן הַצֹּאן - אֵלֶיךוֹ הַמְּרַכְּבוֹת
הַטְּהוֹרוֹת. שְׂפִינִין שְׂאָמַר מִן
הַבְּהֵמָה, יָכוֹל מִן הַכֹּל, בֵּין
טְהוֹרוֹת וּבֵין טְמֵאוֹת? חִזֹּר וְאָמַר
מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן.

תִּקְרִיבוּ אֶת קַרְבְּנֵכֶם, קַרְבְּנֵי הֵיזֵה
צְרִיף (לכּתב) ! מַה זֶה קַרְבְּנֵכֶם?
אֲלָא בְּתַחֲלָה קַרְבָּן לַה', וְעַכְשָׁו
קַרְבְּנֵכֶם. קַרְבָּן לַה' אָדָם.
קַרְבְּנֵכֶם מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבְּקָר
וּמִן הַצֹּאן, לְהִרְאוֹת יְחוּד
מִלְמַטָּה לְמַעְלָה וּמִלְמַעְלָה
לְמַטָּה. מִלְמַטָּה לְמַעְלָה הִיזִינוּ
קַרְבָּן לַה'. מִלְמַעְלָה לְמַטָּה הִיזִינוּ
קַרְבְּנֵכֶם.

לְמַלְכָּא שִׁיּוּשֵׁב עַל הַר עֲלִיּוֹן,
לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְכַסָּא מִתְקַן עַל
אוֹתוֹ הַר, וּמְלָךְ עֲלִיּוֹן עַל הַכֹּל.
אָדָם שְׂמִקְרִיב דוֹרוּן לְמַלְכָּא, צְרִיף
לְעֵלוֹת מִדְּרָגָה לְדְרָגָה עַד
שְׁעוּלָה מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, לְמַקּוֹם
שְׁהַמְלָךְ יוֹשֵׁב עֲלִיּוֹן עַל הַכֹּל,
וְאִזּוּ יוֹדְעִים שְׁהָרִי מְעֵלִים דוֹרוּן
לְמַלְכָּא, וְאוֹתוֹ דוֹרוּן הוּא שֶׁל
הַמְלָךְ. יוֹרֵד הַדוֹרוּן מִלְמַעְלָה
לְמַטָּה, הָרִי יוֹדְעִים שְׁאוֹתוֹ דוֹרוּן
שֶׁל הַמְלָךְ יוֹרֵד מִלְמַעְלָה לְאַהוּב

כָּךְ בְּקִדְמִיתָא, אָדָם סָלִיק בְּדַרְגוּי מִתְתַּא לְעֵילָא, וְכַדִּין קָרְבַּן לֵה'. מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבְּקָר, נַחִית בְּדַרְגוּי מְעִילָא לְתַתָּא, וְכַדִּין קָרְבַּנְכֶם. בְּגִינֵי כֵךְ פְּתִיב, (שיר השירים ה) אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עֵם דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֲלָבֵי. הַיִּינוּ אָדָם וְקָרְבַּן לֵה'. אֲכָלוּ רַעִים, הַיִּינוּ מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן, וְכַדִּין תְּקַרְיָבוּ אֶת קָרְבַּנְכֶם.

הַמְּלֶךְ שֶׁהוּא לְמִטָּה. כָּךְ בְּתַחֲלָה, אָדָם עוֹלָה בְּדַרְגוּתֵיו מִלְּמִטָּה לְמַעְלָה, וְאִז קָרְבַּן לֵה'. מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבְּקָר, יוֹרֵד בְּדַרְגוּתֵיו מִלְּמַעְלָה לְמִטָּה, וְאִז זֶה קָרְבַּנְכֶם. וּמִשּׁוּם כֵּךְ כְּתוּב (שיר ה) אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עִם דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֲלָבֵי, הַיִּינוּ אָדָם וְקָרְבַּן לֵה'. אֲכָלוּ רַעִים, הַיִּינוּ מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן, וְאִז תְּקַרְיָבוּ אֶת קָרְבַּנְכֶם.

אֲתוּ רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה וּנְשָׁקוּהוּ עַל רִישֵׁיהֶם. אָמְרוּ, בְּרִיךְ רַחֲמֵנָא דְזַפִּינָא לְמִשְׁמַע דָּא, וּבְרִיךְ רַחֲמֵנָא, דְלֵא אֲתַאבִּידוּ מְלִין אֵלִין בְּהֵהוּא סְבָא. קָמוּ וְאִזְלוּ. עַד דְּהוּוּ אִזְלִי, חָמוּ חַד גִּפְּן נְטִיעַ בַּחַג גִּנְא.

בָּאוּ רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה וּנְשָׁקוּהוּ עַל רִישֵׁיהֶם. אָמְרוּ, בְּרִיךְ הַרְחֵמֵן שְׁזַכֵּינוּ לְשִׁמְעַת אֵת זֶה, וּבְרִיךְ הַרְחֵמֵן שְׁלֵא נִאָבְדוּ הַדְּבָרִים הַלְלוּ בְּאוֹתוֹ זְקֵן. קָמוּ וְהִלְכוּ. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, רָאוּ גִפְּן אַחַת נְטוּיעָה בַּגִּנָּה אַחַת.

פְּתַח הֵהוּא יְנוּקָא וְאָמַר, אֶסְרִי לְגִפְּן עִירָה וְלִשְׁוֹרְקָה בְּנֵי אֲתוּנוּ הָאִי קָרָא רְזָא עֲלָאָה הוּא. אֶסְרִי, אֶסְרִי מִיבְעֵי לִיָּה. עִירָה, עִיר מִיבְעֵי לִיָּה. אֲלֵא רְזָא הוּא, לְדַרְדְּקֵי דְאִינוּן בְּבֵי רַב, לְאַסְתְּמָרָא מַהֵהוּא גִירָא דְעִיר, וְשָׁמָא קְדִישָׁא אֲתַפְּלִיל תַּמָּן י"ה.

פְּתַח אוֹתוֹ תִּינוּק וְאָמַר, אֶסְרִי לְגִפְּן עִירָה וְלִשְׁוֹרְקָה בְּנֵי אֲתוּנוּ. פְּסוּק זֶה הוּא סוּד עֲלִיוֹן. אֶסְרִי? ! אֶסְרִי הִיָּה צְרִיף לְכַתֵּב! עִירָה? ! עִיר הִיָּה צְרִיף לְכַתֵּב! אֲלֵא סוּד הוּא לְדַרְדְּקִים שְׁהִם בְּבֵית רַבִּין לְהַשְׁמֵר מֵאוֹתוֹ חֲזַץ שֶׁל עִיר, וְהַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ נִכְלָל שֵׁם י"ה.

וְכַמָּה דְהִכָּא אֲתַרְמִיזוּ שְׁמָא קְדִישָׁא, הִכִּי נָמִי וְלִשְׁוֹרְקָה, שְׁוֹרְק מִיבְעֵי לִיָּה. אֲתַפְּלִיל תַּמָּן ו"ה. בְּנֵי בֶן מִיבְעֵי לִיָּה. שְׁוֹרְק, פְּדַכְתִּיב, וְאֲנָכִי נְטַעְתִּיף שְׁוֹרְק. בֶּן, בְּמָא דְאֵת אָמַר, (זכריה ט) בֶּן אֲתוּנוֹת. אֲמָאִי שְׁוֹרְקָה, וְאֲמָאִי בְּנֵי.

וְכַמּוֹ שְׁכָאן רְמוּזֵי הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, כֵּךְ גַּם וְלִשְׁוֹרְקָה, שְׁוֹרְק הִיָּה צְרִיף לְכַתֵּב! נִכְלָל שְׁמָה ו"ה. בְּנֵי? ! בֶּן הִיָּה צְרִיף לְכַתֵּב! שְׁוֹרְק, פְּכַתוּב (ירמיה ב) וְאֲנָכִי נְטַעְתִּיף שְׁוֹרְק. בֶּן, פְּכַתוּב (זכריה ט) בֶּן אֲתוּנוֹת. לְמָה שְׁוֹרְקָה, וְלְמָה בְּנֵי? אֲלֵא, כְּמוֹ שֵׁישׁ שֵׁם קְדוֹשׁ לְכַפּוֹת אֵת הָעִיר, כֵּךְ גַּם יֵשׁ שֵׁם קְדוֹשׁ לְכַפּוֹת כַּח אַחַר, שֶׁהוּא חֲמוּר, שְׁאֵלְמָלֵא הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ רְמוּזֵי פָאן, הָיוּ מְחַרְבִּים עוֹלָם, י"ה בְּכַח זֶה, [ו"ה] ו"ה בְּכַח זֶה, לְשִׁמּוֹר מֵהֶם אֵת הָעוֹלָם, וְלְשִׁמּוֹר אֵת הָאָדָם שְׁלֵא יִשְׁלֹטוּן בּוּ בְּעוֹלָם.

אֲלֵא, כְּמָה דְאֵית שְׁמָא קְדִישָׁא לְאַכְפְּיָא לְעִיר, הִכִּי נָמִי, אֵית שְׁמָא קְדִישָׁא לְאַכְפְּיָא חֵילָא אַחְרָא, דְאֵיָּהִי חֲמָרָא, דְאֵלְמָלֵא דְשְׁמָא קְדִישָׁא אֲתַרְמִיזוּ הִכָּא, הוּוּ מְטַרְטְשֵׁי עֲלֵמָא, י"ה בְּחֵילָא דָּא, (ב"א ו"ה) ו"ה בְּחֵילָא דָּא, לְאַסְתְּמָרָא עֲלֵמָא מְנִיָּהוּ, וְלְאַסְתְּמָרָא בַר נֶשׁ, דְלֵא יִשְׁלֹטוּן בֵּיהּ בְּעֵלְמָא.

אֲסָרִי לַגֶּפֶן, מָאִי גֶפֶן. דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
אֲמַאִי אֶתְקַרִיאת גֶּפֶן. אֵלָא מַה גֶּפֶן,
לֹא מְקַבְּלָא עֲלֵהּ נְטִיעָא אַחְרָא, הֲכִי נְמִי
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, לֹא מְקַבְּלָא עֲלֵהּ אֵלָא לְקַדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. וּבְגִין כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אֶתְפְּיִין
קָמָה פֶּל חִילִין אַחְרָנִין, וְלֹא יִכְלִין לְאַבְאָשָׁא
וְלִשְׁלֹטָא בְּעֵלְמָא. וְעַל דָּא אֲטִיל קָרָא שְׂמָא
קְדִישָׁא בִּינְיָהוּ, בְּהַאי גִיסָא וּבְהַאי גִיסָא. בְּנִי
אֲתוֹנוּ, דְּאֶתְעַקֵּר בְּגִין הֵהוּא שׁוֹרְק, פְּמָה דְּאֶתְ
אָמַר, וְאַנְכִי נְטַעְתִּיךְ שׁוֹרְק וְגו'.

בְּכַסּ בִּינִין לְבִשׁוּ וְגו'. כְּכַסּ? !
כּוּבֵס הִיָּה צְרִיךְ לְכַתֵּב! אֵלָא
כְּכַסּ מִיּוֹם שְׁנַבְרָא הָעוֹלָם,
וּמִיָּהוּ? זֶה מְלֻךְ הַמְּשִׁיחִים. בִּינִין -
צַד הַשְּׂמָאל. וּבְכַסּ עֲנָבִים - צַד
הַשְּׂמָאל, לְמַטָּה. וְעַתִּיד מְלֻךְ
הַמְּשִׁיחִים לְשֹׁלֵט לְמַעְלָה עַל כָּל
הַכַּחוֹת הָאַחֲרִים שֶׁל הָעַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת,
וְלִשְׁבֹּר אֶת פֶּחֶם מְלַמְעֵלָה
וּמְלַמְטָה.

דְּבַר אַחַר כְּכַסּ בִּינִין לְבִשׁוּ - כְּמוֹ
הִיָּה הַזֶּה, מְרָאָה שְׂמָחָה, וְכֹלֹ
דִּין [לְעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת]. כִּף
גַּם מְלֻךְ הַמְּשִׁיחִים, יִרְאֶה שְׂמָחָה
לְיִשְׂרָאֵל, וְכֹלֹ דִּין לְעַמִּים עוֹבְדֵי
עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. כְּתוּב
(בְּרַאשִׁית א) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת
עַל פְּנֵי הַמַּיִם, זֶה רוּחוֹ שֶׁל מְלֻךְ
הַמְּשִׁיחִים, וּמִיּוֹם שְׁנַבְרָא הָעוֹלָם
הוּא רוּחֵךְ לְבִשׁוּ בִּינִין הָעֲלִיּוֹן.
רְאָה מַה כְּתוּב אַחֲרָיו, חֲכָלִילִי
עֵינַיִם מִיָּין וְלִבִּן שְׁנַיִם מְחֻלָּב. זֶה
יָיִן הָעֲלִיּוֹן, [שְׂמֻרָה שֶׁל הַתּוֹרָה] שֶׁל
הַתּוֹרָה שְׂמֻרָה, מִמְּנוֹ שׁוֹתָה.
וְלִבִּן שְׁנַיִם מְחֻלָּב, שֶׁהָיָה הַתּוֹרָה
יָיִן וְחֻלָּב, תּוֹרָה שְׂבֻכְתָּב וְתּוֹרָה
שְׂבֻעַל פֶּה.

כְּתוּב (תְּהִלִּים קד) וַיִּיָּן יִשְׂמַח לְבַב
אֲנוּשׁ [לְמַה? מִשׁוֹם שְׂמֻמָּקוֹם שֶׁל שְׂמָחָה הוּא

אֲסָרִי לַגֶּפֶן, מָאִי גֶפֶן. דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
אֲמַאִי אֶתְקַרִיאת גֶּפֶן. אֵלָא מַה גֶּפֶן,
לֹא מְקַבְּלָא עֲלֵהּ נְטִיעָא אַחְרָא, הֲכִי נְמִי
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, לֹא מְקַבְּלָא עֲלֵהּ אֵלָא לְקַדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. וּבְגִין כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אֶתְפְּיִין
קָמָה פֶּל חִילִין אַחְרָנִין, וְלֹא יִכְלִין לְאַבְאָשָׁא
וְלִשְׁלֹטָא בְּעֵלְמָא. וְעַל דָּא אֲטִיל קָרָא שְׂמָא
קְדִישָׁא בִּינְיָהוּ, בְּהַאי גִיסָא וּבְהַאי גִיסָא. בְּנִי
אֲתוֹנוּ, דְּאֶתְעַקֵּר בְּגִין הֵהוּא שׁוֹרְק, פְּמָה דְּאֶתְ
אָמַר, וְאַנְכִי נְטַעְתִּיךְ שׁוֹרְק וְגו'.

בְּכַסּ בִּינִין לְבִשׁוּ וְגו', כְּכַסּ, כּוּבֵס מִיבְעִי
לִיָּה. אֵלָא כְּכַסּ, מִיּוֹמָא דְּאֶתְבְּרִי
עֵלְמָא, וּמֵאֵן אִיהוּ, דָּא מְלָפָא מְשִׁיחָא. בִּינִין
סֹטֵר שְׂמָאֵלָא. וּבְכַסּ עֲנָבִים סֹטֵר שְׂמָאֵלָא
לְתַתָּא. וַיִּמִּין מְלָפָא מְשִׁיחָא (דף רח ע"א)
לְשֹׁלֵטָא לְעֵילָא עַל כָּל חִילִין אַחְרָנִין דְּעַמִּין
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, וְלְתַבְרָא
תּוֹקְפִיהוֹן מְעִילָא וּמִתַּתָּא.

דְּבַר אַחַר, כְּכַסּ בִּינִין לְבִשׁוּ, כְּגוֹנוֹנָא דְּהַאי
חֲמָרָא, אַחְזִי חִידוֹ, וְכוּלִיָּה דִּינָא (לְעַמִּין
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת). הֲכִי נְמִי מְלָפָא מְשִׁיחָא,
יַחְזִי חִידוֹ לְיִשְׂרָאֵל, וְכוּלִיָּה דִּינָא לְעַמִּין
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. כְּתוּב, (בְּרַאשִׁית א)
וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, דָּא רוּחָא
דְּמְלָפָא מְשִׁיחָא, וּמֵן יוֹמָא דְּאֶתְבְּרִי עֵלְמָא,
אַסְחִי לְבוּשִׁיה בַּחֲמָרָא עֲלָאָה.

חֲמִי מַה כְּתוּב בְּתַרִיָּה, חֲכָלִילִי עֵינַיִם מִיָּין
וְלִבִּן שְׁנַיִם מְחֻלָּב, דָּא חֲמָרָא עֲלָאָה,
(כ"א דְּמַרְוֵי דְּאוּרִייתָא) דְּאוּרִייתָא דְּמַרְוֵי, מַנִּיָּה שְׂתִי.
וְלִבִּן שְׁנַיִם מְחֻלָּב, דְּהַא אוּרִייתָא יָיִן וְחֻלָּב,
תּוֹרָה שְׂבֻכְתָּב, וְתּוֹרָה שְׂבֻעַל פֶּה.

כְּתוּב, (תְּהִלִּים קד) וַיִּיָּן יִשְׂמַח לְבַב אֲנוּשׁ (כ"א אֲמַאִי,
כְּגִין דְּמַתָּר דְּחֲדוּתָה קְאָתִי, וּמֵאֵן הוּא סוּפִיָּה דְּקָרָא)